

Lisieux-i Szent Teréz

„Szeretni Istent, és megszerettetni Őt.”

Teréz 1873. január 2-án született Alençonban (Normandia). Szülei mélyen vallásosak voltak, mind az őt, a felnőtt kort megélt lányuk szerzetes lett. Az édesanya halála után a család Lisieux-be költözött és nővérei beléptek a helyi karmelita rendbe. Teréz is már 9 évesen szeretett volna csatlakozni a rendhez, ám a rend előjárói ilyen fiatalon nem kívánták felvenni. Teréz ezért édesapjával Rómába utazott és

XIII. Leó pápához fordult a kérésével, ám a pápától is kitérő választ kapott. Mivel Terézben az Isten iránti szeretet napról-napra nőtt és elhatározása mellett szilárdan kitartott, felajánlotta önmagát, hogy Jézus akaratának és szeretetének eszköze legyen.

1887 decemberében megérkezett a pápai engedély és Teréz tavasszal beléphetett a karmelitákhoz. 1890-ben tett örökfogadalmat. Sok testi és lelki fájdalom gyötörte: tüdőbajos volt, majd elvesztette édesapját és a rendben előjárói is nagyon szigorúak voltak vele. Magányos volt és kételyek gyötörték, de a bántásokat és fájdalmakat mindvégig szó nélkül tűrte.

1896 nagypéntekén kezdődött meg az a lelki küzdelem, ami egészen haláláig kísérte. Kételyei támadtak a hitével és a reményével kapcsolatban, s egészsége is fokozatosan romlott. Ám ebben az időszakban fedezte fel saját hivatását is: **„Az én hivatásom a szeretet!”**

Ebből merített erőt és ez hatotta át egész hátralevő életét.

1897. szeptember 30-án ezekkel a szavakkal halt meg: „Istenem, szeretlek!”

Terézt boldoggá, pár évvel később szentté avatták. Ő a missziók és Franciaország védőszentje.